

MICHAEL KUYUCU

michael@michaelsow.net

Müzik dünyasının HIRBO'ları

Son yıllarda Türkiye'de çok alakasız insanın albüm yaptığını görüyorum. Alakasız derken "ne demek istiyorsun?" diyebilirsiniz. Müzikle alakası olmayan adam demek istiyorum, özellikle müzikle alakası olmayan hatunları ima ediyorum. Kim ne derse desin dünyanın en ilginç ve farklı müzik endüstrisi bizimki. Türkiye'de müzik eğitimi ve kültürü yüksek olan ya da yetenekli olan insanlar değil parası olan insanlar albüm yapıyor.Çıkan albümlerin yarısından fazlası bu modele uyuyor. Peki nedir bu model?

Güzel bir bayan olacaksınız, sesinizin güzel olması önemli değil, bacaklarınız veya fiziğinizin başka bir yerinin güzel olması şart. Tabii ki bu kadarı yetmiyor. Müziğin 'm'sinden anlamayan bir hırbo bulmanız gerekiyor. Bu hırbo genelde ya kara para aklayacak, ya siyasi çevrelere yakın olduğu için oradan gelen avanta ihalelerle para kazancak, ya da toz ve benzeri işlerle uğraşacak. Bu adamı bulduğunuz zaman bu adama kendinizi pazarlamanız gerekecek, o sizi beğenirse onu söğüşlemeye başladığınızda onun aklına size bir albüm yapma fikrini koymanızla, bir anda o hırbo ile beraber müzik endüstrisine girmiş olacaksınız.

Müzik sektörüne girince de aklanan paralarla beraber önce kötü sesinize aldırış etmeden kargalardan daha kötü şarkı söyleyerek albümünüzü yapacaksınız. Albümü hazırlayan aranjör de sizin yeteneksizliğinizi önemsemeyecek, sizin üstünüzden o hırbonun parasını almak için sizinle çalışmaya başlayacaktır. Stüdyo çalışmaları boyunca da size bol bol "süpersin, muhteşemsin" şeklinde LPG gazı verecek ve sizi bir anda star olduğunuza inandıracaktır. Albümü tamamladıktan sonra sıra klip çekimine gelecek, güzel bir hatun olduğunuz için en kolay yapacağınız şey bu olacak ve klibinizi çekeceksiniz.

Klibi çektikten sonra onu Kral TV ve diğer müzik televizyonlarında yayınlamak için gereken reklam anlaşması başlığı altındaki manifestoyu ödemeniz gerekecek. Bu aşamada da güzel hatunumuzun hırbo sponsorundan yine para alması gerekecek. Bu paralar da ödendikten sonra klibiniz televizyon kanallarında yayınlanacaktır. Bu işlemlerin toplam tutarı nerden baksanız 100 bin lirayı bulacaktır. Peki işin sonunda ne olacak? Hiçbir şey olmayacak! Bir kaç bin basılan albümler eşe dosta promosyon olarak dağıtılacak ve güzel hatunumuzun hayalleri bir başka bahara ertelenecek. Güzel hatunumuz bu başarısız albüm çalışmasının sebebini asla yeteneksizliğine bağlamayacak, aksine bu başarısızlığını promosyon eksikliği, mp3, korsan gibi klişe bahalarda arayacak ve bir sonraki albümünün çalışmalarına başlayacaktır. Bu çalışmalar için de elbet, ya mevcut karaparacı hırbosuna masaj yaparak onu yeni bir albüm için tavlama ve avlamaya çalışacak ya da yeni bir sponsor hırbo bularak ikinci albümünün sermayesini yaratacaktır.

İşte böyle bir hengame içinde müzik endüstrisi, bugün albüm yapan sözde sanatçıların büyük bir bölümü bu yöntemi uyguluyor. Ortalık kötü sesten geçilmiyor, kötü sesler ve kötü yetenekler tek sermayeleri olan güzelliklerini kullanıyor ve o güzellikleri ile müzik sektörünü kirletiyor. Bu saçmalık dünyanın hiçbir yerinde yok.

Bu onursuzluğun tek sebebi ise son yıllarda Türkiye'de el değiştiren sermaye. Sermaye seksenli yıllarda ciddi bir değişime uğradı, bu süreç doksanlarda hızlandı, ikibinlerde ise tavan yaptı. Sermayenin el değiştirmesi eğitimsizlikle doğru orantılı gelişti. Artık eğitim ve yetenek başarının temel kriteri olmaktan çıktı, aksine başarısızlık ve onurlu yoksulluğun göstergesi oldu. Zenginlik ise şark kurnazlığı ve çakallığın ve maalesef namusuzluğun göstergesi oldu. Bunun yansımalarını hemen hemen tüm sektörlerde görüyoruz, yaşıyoruz. Benim kahrolduğum şey ise bundan kimse utanç duymuyor, tarih boyunca bu sistemi yaratan siyasi konjektürlerden kimse hesap sormuyor. Bu sistemden halkın kendisi de zarar görüyor, ama kimse bunun farkında değil, çünkü bunu fark ettirmek isteyenler seslerini duyurmada zorlanıyor, bunun avantajını yaşayanların ise işine gelmiyor.